

Daniels bok – nummer hundre og tjuefire

Avdekking av Daniel 11:40 – en profetisk undersøkelse av historiske paralleller og fremtidige hendelser

Jeff Pippenger

2024-03-08

Vi bruker tid på å fremstille strukturen i Daniel kapittel elleve idet vi behandler vers førti. Vers førti er parallellen til vers fjorten i Daniel kapittel åtte, i den profetiske betydning at det lys som Kristus, som Løven av Juda stamme, åpnet i 1798, var grunnlagt på Daniel kapittel åtte, vers fjorten; på samme måte var også det lys som Han åpnet i 1989, grunnlagt på vers førti.

Som vi har påpekt, men ikke faktisk behandlet i en tidligere artikkel, fremsetter vers førti, når metodologien med den sene regn, «bud på bud», anvendes, to atskilte linjer, for det inneholder endetiden både for den første engels bevegelse og for den tredje engels bevegelse.

Når vi sammenfører vers førti sitt endens tid i 1798 og dets endens tid i 1989, ser vi at Daniel kapittel åtte, vers fjorten, stemmer overens med Daniel kapittel elleve, vers førti, for de representerer begge den kunnskap som blir avforseglet i de tre englers profetiske historie i Åpenbaringen fjorten. De er også forbundet ved det faktum at vers fjorten er «mareh»-synet om Kristi plutselige «tilsynekomst» til tempelet, og vers førti er «chazon»-synet om to tusen fem hundre og tjue år med profetisk historie. Det ene er et tidspunkt, det andre er et tidsrom.

Den ene representerer gjenopprettelsen og renselsen av tempelet, den andre ødeleggelsen og nedtrampingen av tempelet. Den ene representerer de to tusen tre hundre år, og den andre de to tusen fem hundre og tjue år. Den ene fremstilles ved elven Ulai, den andre ved elven Hiddekel. Den ene representerer menneskeligheten, den andre representerer guddommeligheten. Når vers førti forstås rett i forbindelse med vers fjorten, er det forbløffende dypt. 1798 representerer guddommelighetens verk, og 1989 representerer menneskehetens opprør.

Vi fastslo i den foregående artikkelen at beskrivelsen av nordkongens overvinnelse av tre hindringer er fremstilt i en sekvensiell form, men at den faktiske anvendelsen av de begivenheter som skildres, må foretas med omhu, for vers førtito til og med vers førtifire er i virkeligheten samordnet med vers førtien, som er den snart kommende søndagsloven i De forente stater. Det er der den trefoldige forening fullbyrdes, og det er der høye rops budskap fra «østen» og «norden» begynner.

I Daniel elleve har adventistiske bibelstudenter gjennom årene erkjent at Daniel benytter en bestemt teknikk i sine framstillinger av Roma. Uriah Smith påpeker dette i boken Daniel and Revelation. Daniel identifiserer først hvordan Roma tar kontroll over verden, og deretter går han i de følgende versene tilbake til begynnelsen av historien, idet han skildrer den politiske erobringen og viser hvordan Roma samhandler med Guds folk gjennom nettopp den samme historien. Til sist viser han hvordan Roma kommer til sin ende. Prinsippet Daniel benytter, kalles «gjenta og utdype».

Denne tretrinnssteknikken blir identifisert i vers førti til førtifem. Vers førti til førtitre identifiserer den tretrinnsprosessen hvor det moderne Roma inntar planeten jorden; deretter, i vers førtifire, går Daniel tilbake til vers førtien, når de «tidender» da blir forkynt ved de hundre og førtifire tusens banner, og når pavedømmet da drar ut med stor harme for å ødelegge og fullstendig gjøre ende på mange. Så, i vers førtifem og kapittel tolv, vers én, kommer pavedømmet til sin ende uten noen til å hjelpe, mellom havene og det herlige hellige fjell, idet menneskets prøvetid avsluttes.

I vers tretti i Daniel elleve finner vi begynnelsen på en historie som søster White siterer ord for ord helt frem til vers trettiseks, og deretter skriver: «scener som ligner dem som er beskrevet i disse versene, vil finne sted.» Vers tretti og trettien angir den historiske overgangen fra det hedenske Roma til det pavelige Roma som henholdsvis det fjerde og det femte riket i Bibelens profeti. Vers trettien beskriver den historien som fremstiller hvordan det pavelige Roma ble satt på jordens trone i året 538.

I vers trettien er det første som blir identifisert, tidspunktet da Klodvig, frankernes konge (det moderne Frankrike), trådte frem til støtte for pavedømmet i året 496. Klodvig omvendte seg da fra åpenlys hedendom til katolisismens skjulte hedendom (hans hustru Klotildes religion). Deretter viet han sin trone til å opphøye pavedømmet til jordens trone. Klodvig ble i verset fremstilt ved «armene», for han viet sin arm av militær makt og sin arm av økonomisk makt til det verk han da påtok seg.

Klodvigs innledende verk representerte verket til alle kongene i det tidligere hedenske Europa, som var bestemt til å yte ulike former for støtte til Romas skjøge etter hvert som historien utfoldet seg. Klodvig, og deretter Frankrike, ble av den katolske kirke salvet med tittelen den katolske kirkes førstefødte, og også den katolske kirkes eldste datter. Han var symbolet på den første av mange konger som skulle drive hor med Tyrus' skjøge.

I denne profetiske betydning var Klodvig blitt framstilt ved Akab, som også hadde drevet hor med Jesabel (symbol på den katolske kirke i Johannes' åpenbaring), og som også var den fremste kongen over de ti stammer, slik Klodvig ble det fremste symbolet på de ti hornene (se Daniel kapittel sju) i det hedenske Roma. Disse kongene i Europa skulle til sist opprette Babylons skjøge på jordens trone. I denne betydning representerer både Akab og Klodvig De forente stater, som i de siste dager driver hor med pavedømmet.

Ronald Reagan begynte utukten, og det vil være den siste presidenten som tvinger de andre ni kongene i De forente nasjoner til også å begå den samme handling. Reagan var president ved endetiden i 1989, og han må derfor profetisk representere den siste presidenten i historien, hvor de andre ni kongene fullbyrder den samme handling, for Jesus fremstiller alltid enden på en ting ved begynnelsen på en ting. Reagan var en velstående, velkjent mediepersonlighet, høyt anerkjent for sin egen særegne måte å tale på, som opprinnelig tilhørte Det demokratiske parti, men som til slutt gikk over til Det republikanske parti.

I vers trettien vil de armer som stod for pavedømmet, vanhellige styrkens helligdom. Profetisk sett var styrkens helligdom for både det hedenske Roma og det pavelige Roma byen Roma. Dette er basert på det forhold at begge Romasmaktene hersket i et bestemt tidsrom fra byen Roma, og når

de hersket fra byen Roma, var de i det vesentlige uovervinnelige.

Det hedenske Roma begynte sitt tre hundre og seksti år lange herredømme ved slaget ved Actium i år 31 f.Kr. Daniel kapittel elleve, vers tjuefire, identifiserer at de ville utkaste sine rådslagninger fra sin festning, som var byen Roma, i en «tid». En profetisk «tid» er tre hundre og seksti år, og tre hundre og seksti år etter slaget ved Actium, hvor Antonius og Kleopatra ble beseiret, flyttet Konstantin ut fra byen Roma til byen Konstantinopel, og perioden med det hedenske Romas uovervinnelighet var over.

Da den tredje geografiske hindringen for det pavelige Roma (goterne) ble drevet ut av byen Roma i året 538, begynte det pavelige Romas tolv hundre og seksti år lange overherredømme og fortsatte inntil 1798, da paven ble fjernet fra byen Roma, og således ble det profetiske dødelige såret tilført det pavelige dyret, og året etter, 1799, døde denne paven (kvinnen som hadde ridd dyret) i fangenskap.

Armene (Klodvig), som stod for pavedømmet, skulle vanhellige styrkens helligdom, og Konstantin begynte det arbeidet ved filosofisk å identifisere byen som en mindre by enn Konstantinopel, og fra det tidspunkt av var krigføringen i denne historien, som ble utført av Romas fiender, alltid rettet mot å angripe byen Roma, og innen år 476 var det aldri igjen en faktisk romersk etterkommer som hersket i byen, før år 538, da byen ble styrkens helligdom for det pavelige Roma.

Akab, Klodvig og Frankrike er forbilder på De forente stater, og De forente staters styrkes helligdom er De forente staters grunnlov. Det dokumentet er et guddommelig dokument, og det er et veimerke i den profetiske historien. Siden Ronald Reagan stilte seg opp til forsvar for pavedømmet i historien som ledet frem til 1989, har grunnloven vært under et stadig tiltagende angrep, slik styrkes helligdom også var det under det hedenske Romas forfall og fall. Når den snart kommende søndagsloven i De forente stater blir håndhevet, vil grunnloven bli fullstendig omstyrtet. Fra Reagans tid og frem til den søndagsloven blir historien fra året 330 til 538 gjentatt. I året 538 ble pavedømmet satt på tronen, og dette er således et forbilde på legingen av dets dødelige sår ved den søndagsloven.

Perioden fra Ronald Reagan til søndagsloven er en profetisk periode som særskilt er identifisert ved Guds profetiske Ord. «Armene», representert ved Klodvig, skulle også ta bort «det daglige» fra det tidligere hedenske riket Romerriket. Rikets religion hadde vært hedensk helt fra begynnelsen av, og Klodvig begynte verket med å erstatte den åpne hedendommens religion med katolisismens religion, som ganske enkelt er hedenskap i forkledning.

De forente stater avskaffer fullstendig protestantismens religion når de håndhever merket på pavemaktens myndighet i den snart kommende søndagsloven, for den eneste definisjonen av ordet «protestant» er å protestere mot Roma. Hvis du aksepterer merket på Romas myndighet, protesterer du ikke mot Roma. I Amos, kapittel tre, vers tre, stiller Amos det retoriske spørsmålet: «Kan vel to vandre sammen uten at de er blitt enige?»

«I de bevegelser som nå er i gang i De forente stater for å sikre kirkens institusjoner og skikker statens støtte, følger protestantene i papistenes fotspor. Ja, mer enn det, de åpner døren for at

pavedømmet igjen skal vinne tilbake i det protestantiske Amerika den overhøyhet som det har mistet i den gamle verden.» The Great Controversy, 573.

Da den hedenske religion ble tatt bort som rikets offisielle religion i året 508, var dette et forbilde på at den tilbakeholdende makt, representert av Paulus i Andre Tessalonikerbrev kapittel to, var blitt tatt bort i forkant av åpenbaringen av syndens menneske ved den snart kommende søndagsloven i De forente stater. Underkuelsen av den åpent hedenske religion, i overgangen til katolisismens skjulte hedenske religion, skjedde ikke øyeblikkelig, og den er i historien markert som påbegynt med Klodvigs omvendelse til katolisismen i året 496, og fullt ut fullbyrdet innen året 508.

Slik vil ekte protestantisme i De forente stater fra Reagan-årene, med begynnelse i 1989, og frem til den snart kommende søndagsloven, bli fullstendig holdt tilbake. På den tiden vil Konstitusjonen, «styrkens helligdom» for De forente stater, bli omstyrtet, og det fjerde verket til «armene» i vers trettien vil bli fullbyrdet, idet «armene» da setter pavedømmet på jordens trone, slik tilfellet var i året 538.

Da pavedømmet besteg tronen i år 538, skifter beretningen i Daniel fra å beskrive hvordan pavedømmet erobret verden, til emnet om hvordan pavedømmet forfulgte Guds folk i denne historien. I vers fjorten i Daniels tiende kapittel hadde Gabriel underrettet Daniel om at hensikten med synet han var i ferd med å legge fram, var å vise «hva som skulle hende Guds folk i de siste dager.»

Nå er jeg kommet for å gi deg forståelse av hva som skal hende ditt folk i de siste dager; for synet gjelder ennå mange dager. Daniel 10:14.

Vers trettito til og med vers trettiseks er de versene som søster White uttrykkelig sier vil bli gjentatt, og disse versene beskriver forfølgelsen under pavedømmets tolv hundre og seksti år lange herredømme fra den tid det ble satt på tronen i året 538, til det mottok sitt dødelige sår i 1798.

Og dem som handler ugudelig mot pakten, skal han forderve ved smiger; men det folk som kjenner sin Gud, skal stå fast og utføre storverk. Og de forstandige blant folket skal undervise mange; men de skal falle for sverd og ild, i fangenskap og plyndring, i mange dager. Når de faller, skal de få en liten hjelp; men mange skal slutte seg til dem med smiger. Og noen av de forstandige skal falle, for at de skal prøves og renses og gjøres hvite, helt til endetiden; for ennå er det fastsatt for en bestemt tid. Og kongen skal gjøre etter sitt eget forgodtbefinnende; og han skal opphøye seg og gjøre seg stor over enhver gud, og han skal tale forferdelige ting mot guden Gud, og det skal lykkes for ham inntil vreden er fullført; for det som er fastsatt, skal skje. Daniel 11:32–36.

Versene beskriver forfølgelsen i den mørke middelalder, og vers trettiseks viser deretter at pavedømmet skulle ha framgang inntil Guds første harme mot Israels nordrike var fullbyrdet i 1798. Daniel påviste først hvordan pavedømmet ble satt på jordens trone, deretter hvordan pavedømmet samhandlet med Guds folk, og så pavedømmets endelige fall. Vers førti til førtitre i Daniel elleve viser hvordan pavedømmet tar kontroll over verden, deretter viser vers førtifire hvordan hun forfølger Guds folk i de siste dager, og så viser vers førtifem hvordan hun går til sin

endelige undergang, uten at noen hjelper henne.

Det hebraiske ordet for «sannhet» ble dannet av den vidunderlige Språkmesteren ved å føre den første, den trettende og den siste bokstaven i det hebraiske alfabetet sammen for å danne ordet «sannhet». Tretten er et symbol på opprør, og den første representerer den siste.

Vers trettien beskriver enden på det hedenske Roma som det fjerde riket i Bibelens profeti, og vers trettiseks identifiserte enden på det pavelige Roma som det femte riket i Bibelens profeti. Mellom den første beskrivelsen av Romas fall og den siste beskrivelsen av Romas fall ligger opprøret, representert ved at pavedømmet myrdet millioner av Guds folk i historien mellom begynnelsen og avslutningen. Anvendelsen av disse versene bærer «sannhetens» signatur.

Vers førti til førtifem, som illustreres av vers tretti til trettiseks, begynner med pavedømmets fall, og den ender med pavedømmets fall. Midt i den historien som begynner i 1798 og strekker seg frem til nåtidens avslutning, er opprøret fra det moderne Roma, som igjen myrder Guds folk. Anvendelsen av disse versene bærer også «sannhetens» signatur, og de samsvarer med hverandre for å frembringe to vitner som stadfester «sannheten», og begge linjene beskriver Roma, som er det symbolet som skal «stadfeste synet».

Og i de tider skal mange reise seg mot kongen i sør; også voldsmennene blant ditt folk skal opphøye seg for å stadfeste synet; men de skal falle. Daniel 11:14.

Det profetiske fenomenet som Daniel benytter i kapittel elleve, brukes i mer enn bare vers tretti til trettiseks, og deretter i førti til førtifem. Vers fjorten til nitten viser hvordan det hedenske Roma tok kontroll over verden; deretter viser vers tjue til tjuefire hvordan det hedenske Roma forholdt seg til Guds folk, og fra vers tjuefire til vers tretti fremstilles det hedenske Romas fall.

Vers fjorten er begynnelsen på det hedenske Roma, og vers tretti er slutten på det hedenske Roma. I historien som fremstilles i midten, blir det hedenske Roma identifisert som den makten som korsfestet Kristus; dermed identifiserer opprøret i midten disse versene som «sannhet». Alfa og Omega satte sin signatur tvers gjennom kapittel elleve i Daniels bok.

Det førtiende verset inneholder den historien som begynner i Ronald Reagans år, og som identifiserer den alliansen som ble inngått mellom De forente staters president og syndens menneske. Det markerer en bestemt tidsperiode som avsluttes med at pavedømmet blir satt på jordens trone, slik det hadde vært i året 538. Det er ikke et sammentreff at Klodvig, frankernes konge, som er dagens Frankrike, er symbolet på De forente stater. Klodvig var et forbilde på Reagan. Reagan var et symbol på protestantismen, slik Klodvig var et symbol på hedenskapet.

Slaget der Klodvig, frankernes konge, omvendte seg til katolisismen, var slaget ved Tolbiac (også kjent som slaget ved Zülrich eller slaget ved Köln). Dette slaget fant sted i året 496. Klodvig var hedning på den tiden, men under slaget, da det syntes som om hans styrker stod i fare for å bli beseiret, bad han til sin katolske hustrus kristne Gud om hjelp og avla et løfte om at dersom han gikk seirende ut, ville han omvende seg til kristendommen. Klodvig vant faktisk slaget, og som følge av dette omvendte både han og en betydelig del av hans frankiske krigere seg til katolisismen, noe som markerte en betydningsfull begivenhet i frankernes kristning.

Ronald Reagan, en bekjennende protestant, gav uttrykk for at hans motivasjon for å inngå en hemmelig allianse med paven i Roma var at han var overbevist om at Sovjetunionen var Bibelfrophetiens antikrist. I Reagans kamp mot den tidligere Sovjetunionen sluttet han seg, uten å erkjenne sin forvirring om hvem antikrist er, til antikrist.

«De som blir forvirret i sin forståelse av Ordet, og som ikke ser betydningen av antikrist, vil med sikkerhet stille seg på antikrists side.» Kress Collection, 105.

De forente stater er et dobbelt profetisk symbol, slik dette er fremstilt ved de to hornene på dyret fra jorden. Frankrike er også et dobbelt profetisk symbol, slik dette er fremstilt ved Sodoma og Egypt i Åpenbaringen kapittel elleve. Frankrike er pavedømmets førstefødte barn, og Reagan, som representerte De forente stater, var den første av de ti kongene i Åpenbaringen kapittel sytten i de siste dager til å drive hor med skjøgen fra Tyrus, som hadde vært glemt siden 1798. Hun ble glemt ved endens tid i 1798, men begynner å bli ihukommet ved endens tid i 1989.

Clovis, Frankrikes leder, markerte begynnelsen på en tidsperiode som førte til at pavedømmet ble satt på tronen i 538, da pavedømmet deretter vedtok en søndagslov ved konsilet i Orléans. Reagan, De forente staters leder, markerte begynnelsen på en tidsperiode som fører til at pavedømmet nok en gang blir satt på jordens trone ved den søndagsloven som snart kommer.

Frankrike er den todelte makten som innsatte pavedømmet i 538, og Frankrike, gjennom Napoleons general Berthier, styrtet pavedømmet fra tronen i 1798. De forente stater setter pavedømmet på tronen i de siste dager, og som den fremste kongen blant de ti kongene vil De forente stater til slutt «gjøre henne øde og naken, ete hennes kjøtt og brenne henne opp med ild».

Førtiende vers inneholder historien til vers trettién, og fastslår at verket med å sette pavedømmet tilbake på jordens trone er framstilt ved den tidsperioden som begynner med Ronald Reagan, og ender med De forente staters siste president. Denne siste presidenten vil ha vært forbildet ved Reagan, for Jesus illustrerer alltid enden ved begynnelsen.

I de første versene i Daniel elleve, der denne profetiske historien blir fremstilt (vers to), finner vi den historien som gikk forut for historien om kongeriket Hellas. Hellas er et symbol på De forente nasjoner og den ene verdensregjering til de ti kongene i Åpenbaringen sytten. Vers tre i Daniel elleve innfører Aleksander den store, og vers to fremstiller den historien som går forut for én-verdensregjeringen i de siste dager.

I vers én fastslår Gabriel ganske enkelt at han hadde styrket Darius ved begynnelsen av medernes og persernes rike, men Gabriel var kommet til Daniel i kapittel ti, da Kyros, perseren, og ikke Darius, mederen, regjerte på den tid. Etter klart å ha knyttet riket sammen som et profetisk todelt rike av medere og persere (slik Frankrike og De forente stater er), innleder Gabriel deretter den historien som går forut for Aleksander den stores verdensomspennende rike.

Og nå vil jeg kunngjøre deg sannheten. Se, ennå skal tre konger framstå i Persia; og den fjerde skal være langt rikere enn dem alle; og ved sin makt, gjennom sin rikdom, skal han hisse opp alle mot Grekenlands rike. Daniel 11:2.

Alfa og Omega illustrerer alltid avslutningen på en ting, sammen med begynnelsen på en ting, og vers to omtaler den historie som går forut for håndhevelsen av verdensregjeringen, slik den er framstilt ved Aleksander den stores greske rike. Vers to er en profetisk linje angående De forente stater, som, som den tohornede makten i de siste dager, slik den er forbilledliggjort ved medernes og persernes todelte makt og ved Frankrike. Verset identifiserer konger som skulle være forbilde på presidenter i De forente stater i de siste dager, som ville stå fram forut for dragens, dyrets og den falske profets trefoldige verdensregjering. Klodvig svarte til Reagan som den første presidenten i begynnelsen av den historie som leder fram til å sette antikrist tilbake på tronen.

Fra Kyros' tid, i Daniel elleve, skulle det være tre konger etterfulgt av en fjerde, som var langt rikere enn dem alle. Dareios var den første kongen i det medo-persiske riket, og Kyros, som regjerte da Daniel mottok historien fra Gabriel, var den andre kongen. Fire konger skulle følge etter Kyros, så den fjerde av de etterfølgende kongene ville være den sjette kongen.

Den sjette kongen ville være den rikeste kongen, og den rike presidenten (kongen) ville hisse opp alle mot Grekenlands rike. Presidentene siden Reagan var Bush den første, Clinton, Bush den andre, Obama; så den sjette, og rikeste, kongen ville være Trump. Denne kongen (presidenten) ville «hisse opp» Grekenlands rike (globalistene). Definisjonen av det hebraiske uttrykket «hisse opp» er ganske opplysende.

Det hebraiske ordet som i verset er oversatt med «egge opp», er en urrot som betyr «å vekke», eller «å våkne opp». I den historien som er forbilledlig framstilt ved den fjerde herskeren etter Kyros, skulle en president langt rikere enn noen annen president bli oppreist, og ved sin styrke og makt ville en «oppvåkning» bli frembrakt mot Hellas. Hellas, som er et symbol på globalisme, progressivisme og «woke-isme», ville bli ført fram i søkelyset i historien om den sjette, rikeste presidenten. Han ville vekke hele jordens rike til striden om progressiv «woke-isme» og globalt herredømme.

Oppvåkningen til den progressive «woke-ismen»-bevegelsen, som frembringes under presidentskapet til den rikeste presidenten, skjer i det republikanske horn, nettopp på samme tid som oppvåkningen av de ti jomfruer finner sted i det protestantiske horn.

Vi vil fortsette vår studie av Daniel elleve, vers førti, i den neste artikkelen.

«Til tross for det utbredte frafall fra tro og gudsfrykt finnes det sanne Kristi etterfølgere i disse kirkene. Før Guds dommers siste hjem søkelse over jorden vil det blant Herrens folk finne sted en slik vekkelse til den opprinnelige gudsfrykt som ikke har vært vitne til siden apostolisk tid. Guds Ånd og kraft skal bli utøst over Hans barn. På den tiden vil mange skille seg fra de kirkene hvor kjærligheten til denne verden har fortrenget kjærligheten til Gud og Hans ord. Mange, både blant predikanter og lekfolk, vil med glede ta imot de store sannheter som Gud på denne tid har latt forkynne for å berede et folk for Herrens annet komme. Sjelefienden ønsker å hindre dette verk; og før tiden for en slik bevegelse kommer, vil han søke å forhindre det ved å innføre en forfalskning. I de kirkene som han kan bringe inn under sin bedragerske makt, vil han få det til å se ut som om Guds særlige velsignelse blir utøst; det vil gi seg til kjenne det som antas å være stor religiøs interesse. Mengder vil juble over at Gud virker på underfullt vis

for dem, mens verket er en annen ånds verk. Under religiøst dekke vil Satan søke å utbre sin innflytelse over den kristne verden.» The Great Controversy, 464.